

40

Prosimy Boga o jedność i pokój

Niebieska czy biała

„Od rana w domu jest wielkie zamieszanie. Tato ubrany w garnitur i białą koszulę właśnie zakłada krawat. Mama w przepięknej niebieskiej sukience poprawia przed lustrem włosy. Rodzice z wielką miłością w oczach spoglądają na córeczkę ubraną w białą szatę komunijną. Jeszcze tylko wianek na głowę, medalik, książeczka do nabożeństwa...

Zosia podchodzi do swej ukochanej babci i pyta:

– Babciu, zobacz jak pięknie wyglądam w tej białej sukience!

Czy Ty też miałaś taką sukienkę?

– Nie, Zosiu. Kiedy ja przystępowałam do Pierwszej Komunii Świętej, trwała druga wojna światowa. Większość kościołów była pozamykana. Ludzie byli bardzo biedni. Często brakowało nawet na chleb. Moja mamusia uszyła mi niebieską sukienkę z białym kołnierzykiem.

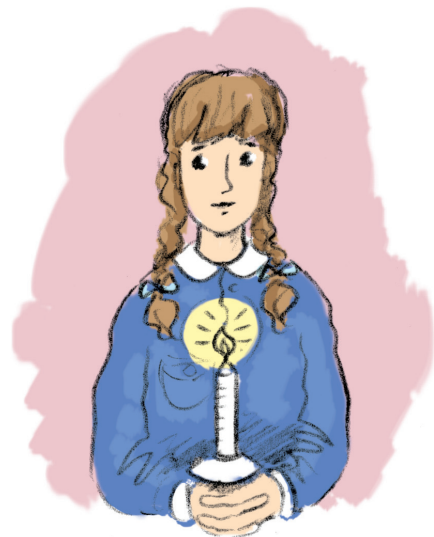
– Niebieską? – ze zdziwieniem zapytała Zosia.

– Tak, niebieską. Kolor sukienki nie był dla mnie najważniejszy. Byłam szczęśliwa, że mogę przyjąć do swego serca Pana Jezusa. O jak bardzo się cieszyłam, gdy po raz pierwszy się wyświadałam, a potem po raz pierwszy przyjąłam Komunię Świętą; moje serce było napełnione pokojem...”

Bardzo źle żyło się ludziom w czasie wojny i okupacji. Życie w pokoju jest wielkim pragnieniem i potrzebą każdego człowieka. Można wtedy spokojnie uczyć się, bawić, pracować. Jednak człowiek potrzebuje także innego pokoju – pokoju serca, wewnętrznej radości. Takim prawdziwym pokojem obdarza nas Chrystus.

Co wyrażamy na Mszy Świętej, przekazując sobie znak pokoju?

Czym charakteryzuje się Jezusowy pokój?

Chrystus ukazał nam, co to znaczy mieć pokój w sercu. Swoim pokojem obdarzał otaczających Go ludzi. Umierając na krzyżu, jako Baranek Boży, przebaczył swoim oprawcom, zwracając się do Boga słowami: „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią” (Łk 23, 34). Dziś także Pan Jezus odpuszcza nasze grzechy, wybacza przewinienia oraz wzywa, byśmy i my nieśli przebaczenie tym, którzy nas ranią i krzywdzą.

Podczas każdej Mszy Świętej kapłan, w imieniu wszystkich zgromadzonych, prosi Chrystusa: „nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności”. Następnie ksiądz przekazuje pokój Chrystusowy i zachęca nas, byśmy czynili podobnie. Ukłon głową czy gest wyciągniętej dłoni oznacza, że życzę drugiej osobie tego, co dobre, pragnę zgody, obdarzam pokojem; a jeśli kogoś skrzywdziłem – proszę o przebaczenie.

W czasie Mszy Świętej prosimy Chrystusa, aby napełniał serca Bożym pokojem.

*Prośmy, by nasze serca były gotowe na przyjęcie Pana Jezusa.
Prośmy, by w naszych sercach zagościł pokój Chrystusowy.*

*Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
obdarz nas pokojem.*

- Co oznaczają słowa: „Pokój z tobą”, wypowiedane przy przekazywaniu znaku pokoju?